

VEDELA SOM, ŽE TO MÁM!

SVEDECTVO KATKY KRAJŇÁKOVEJ O UZDRAVENÍ

Máme úžasného Boha, ktorý sa s láskou stará o svoje deti. Možno v plnosti nedoceňujeme, akú máme výhodu oproti tým, čo nepoznajú Ježiša a Jeho uzdravujúcu moc.

Je len na nás, aby sme sa v modlitbách na Neho s dôverou obracali so všetkými našimi potrebami, lebo on sa veľmi rád stará o svoje deti.

Pred istým časom sa obrátila na mňa so žiadosťou o modlitbu sestra Kaťa, ktorá slúži v službe chvál na Bohoslužbách, misiách, ale aj v iných služobnostiach.

O nejaký čas už mi vydávala nádherné svedectvo o tom, ako ju Pán Ježiš uzdravil.

Pri bežnom ošetrovaní nechtov na nohe som si trocha zarezala do prsta na nohe.

Bolo to síce bolestivé, ale nebolo to až také strašné.

Nejaký čas po tom som nohou, na ktorej som mala ten poranený prst, zakopla.

To už som videla všetky hviezdičky.

No nie to bolo najhoršie.

Začala som krívať a bolesti nie a nie ustúpiť. Pri každom kroku som cítila bolesť.

Dokrivkala som na Bohoslužby a požiadala o modlitbu.

Na prvý pohľad akoby sa nestalo nič.

Ale viem, že keď niečo od Pána prosíme, On nám to dá.

Tak som to vo viere prijala, aj keď som nič mimoriadne necítila.

Vedela som napriek tomu, že Pán ma vypočul a ja to mám.

Samozrejme, nechcela som vynechať žiadnu službu a tiež som musela chodiť do práce, tak som poctivo krivkala všade, kde bolo treba.

Viera bez skutkov je mŕtva, tak som žila ďalej aktívny život.

Držala som uzdravenie, ktoré som prijala od Pána, aj keď sa na mňa sypali útoky z každej strany, a to dokonca aj od najbližších - z cirkvi aj z rodiny.

Vtedy som si uvedomila, koho každého si môže diabol použiť, len aby mi ukradol to, čo som pevne držala vo viere.

Jedna sestra v cirkvi z chvál miesto toho, aby ma povzbudila vo viere, aby ma potešila, či vliala do mňa vieru, mi začala odporúčať rôzne mastičky.

Keď videla moju nohu, začala ma strašiť, že to skončí chirurgickým zákrokom, že to je strašné, že bude zle a pod...

Bolo to ťažké, ale nepustila som,

chvála Bohu.

Videla som v tej situácii, aké je dôležité byť neustále v duchu a nechať si vziať to, čo som od Boha prosila.

Doma ma tiež nepovzbudzovali vo viere.

Mamka začala bedákať, strašiť a tiež ma vyhánala k lekárovi.

Ale ja som vedela, že sa stalo čosi krásne, aj keď okolnosti na prvý pohľad vraveli niečo iné.

Ani neviem presne, koľko času odvtedy prešlo. Žila som bežný život, vykonávala si svoje povinnosti... až zrazu v jednom momente som zistila, že bolesti sú preč a ja už nekrívam.

Ihneď som radostne pribehla povedať pastorovi, že som uzdravená.

Ani neviem kedy a ako to prestalo bolieť, len jednoducho som zistila, že je to preč.

Som veľmi vďačná Bohu za ten obrovský dar cirkvi a možnosti modlitby, že sa môžem kedykoľvek na Ježiša obrátiť, že ma nikdy neodmietne, že má pre mňa pripravený vždy zázrak.

Viera je nádherná vec.

Vďaka Bohu za Ježiša Krista a Jeho uzdravujúcu moc.

Redakčne upravil Mikuláš Gócze